

1/342-359/1970

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-580 /76

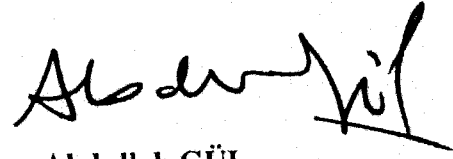
Ankara

3 / / 2003

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 2/1/2003 tarihinde kararlaştırılan "Vergi Barışı Kanunu Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Abdullah GÜL
Başbakan

Eki :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T.B.M.M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	
Esas Kom.	Plan ve Bütçe
Tarih	6.1.2003-1/342
K. Md.	K.D.Eşk.
BAŞKAN	

H.B.

GENEL GEREKÇE

Ülkemizde 2000 ve 2001 yıllarında yaşanan krizler, ekonomik ve sosyal hayatı derinden etkilemiştir. Bu krizlerin ekonomiye doğrudan yansımaları; üretimin daralması, işletmelerin kapanması veya mali bünyelerinin zayıflaması ve işsizliğin artması şeklinde olmuştur. Yaşanan bu olumsuz gelişmelerin en önemli sonuçlarından biri de, yükümlülerin, vergiler başta olmak üzere borçlarını ödeyememeleri veya ödemede zorluk içine girmeleri olmuştur.

Gelinen noktada yaşanan olumsuz ekonomik gelişmelerin işletmeler üzerinde yarattığı tahribatın giderilmesi, işsizliğin azaltılması ve kalıcı bir büyüme için gereken önlemlerin alınması zorunlu hale gelmiştir. Bu zorunluluk Anayasada ifadesini bulan, Devletin, “özel teşebbüslerin milli ekonominin gereklerine ve sosyal amaçlara uygun yürümesini, güvenlik ve kararlılık içinde çalışmasını sağlayacak tedbirleri” ve “çalışmayı desteklemek ve işsizliği önlemeye elverişli ekonomik bir ortam yaratmak için gerekli tedbirleri” alması görevlerinin de kaçınılmaz sonucudur.

Bu çerçevede öncelikle yapılması gereken geçmişin olumsuz sonuçlarının silinmesi ve tahribatın onarılması için gereken önlemlerin alınmasıdır. Bu ihtiyacı gidermek üzere hazırlanan bu Tasarı, “vergi barışı” felsefesi çerçevesinde sağlıklı bir başlangıç için temel aşamalardan birini oluşturacaktır.

Tasarı yürütme ve yürürlük dahil 21 maddeden, esas olarak da dört ana bölümden oluşmakta, ayrıca bu bölümleri tamamlayan maddeler içermektedir.

Tasarının birinci bölümünde kesinleşmiş vergi alacakları yeniden yapılandırılmaktadır. Asıllarının tamamının, fer’ilerinin de bir kısmının tahsili ve taksitlendirilmesinin öngörüldüğü düzenleme ile ödenebilir bir tutarın, ödenebilir bir süre ve taksit sayısı ile tahsili amaçlanmaktadır.

Ayrıca, bu bölümde kesinleşmemiş veya dava safhasında bulunan kamu alacaklarının mükellefle bir ortak noktada uzlaşarak tahsilini öngören düzenlemeler bulunmaktadır. Düzenleme, Devlet ve mükellef arasında doğmuş ihtilafı kamu vicdanını zedelemeksizin sona erdirmeyi ve kamu alacağını mükellefin ödeyebileceği bir tutara getirmeyi, yargı organlarını ve vergi dairelerini yığılmış dosyalardan kurtarmayı amaçlamaktadır.

Tasarının ikinci bölümünde konu bütünlük içinde ele alınarak, inceleme ve tarhiyat safhasındaki vergilere ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Tasarının üçüncü bölümünde matrah artırımına ilişkin düzenlemeler bulunmaktadır. Bu bölümde yer alan düzenlemelerle mükelleflerin ve vergi idaresinin geçmişe değil geleceğe odaklanması sağlanarak, mükelleflerin kayıtlı ekonomiye katılımını teşvik eden ve onlara güven veren bir ortam yaratılması amaçlanmıştır.

Tasarının dördüncü bölümünde stoklara ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır. Yapılan düzenlemelerle işletmelerin kayıtları gerçek duruma uygun hale getirilmekte, geçmişten gelen sorunların giderilmesi ve ileriye taşınarak oluşturulacak sistemi tehdit etmemesi amaçlanmaktadır.

Tasarının izleyen bölümlerinde, yukarıda açıklanan düzenlemelere ek olarak;

- Vergi Usul Kanununun 359 uncu maddesinde sayılan, kasıtlı olmaksızın sahte belge kullanmak gibi fiilleri işleyenler hakkında hükmolunan cezalara,
- Vergi dairelerinin işyükünün azaltılması, daha etkin ve verimli çalışmanın sağlanması amacıyla verimliliği bulunmayan küçük tutardaki alacakların tahsilinden vazgeçilmesine,
- Maliye Bakanlığına bağlı vergi daireleri dışındaki kurumlarca tahsil edilen vergilere,

ilişkin düzenlemeler yer almaktadır.

Bu Tasarının yasalaşmasını takiben, bu düzenlemeleri tamamlayıcı kapsamlı bir vergi ve idare reformunun yapılması gerekmektedir. Yapılacak vergi reformunun kapsamında; vergi kayıp ve kaçığının azaltılmasına, vergi oranlarının yeniden belirlenmesine, mevcut vergi yükünün daha adaletli dağılımına, kayıtdışı ekonominin kayda alınmasına, özetle içinde yaşanılabilir bir vergi ortamı oluşturulmasına ilişkin düzenlemeler, idare reformunun kapsamında ise etkin bir idarenin oluşturulmasını öngören önlemler yer almalıdır.

Böylece sağlıklı bir vergi sistemi içinde, mükellefini takip eden etkin bir vergi idaresi ve cari vergilendirme dönemlerine odaklanmış denetim ile vergi kayıp ve kaçığının azaltılması ve kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınması yolunda önemli bir adım atılmış olacaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile, tahsilatın hızlandırılmasına konu alacakların türü, dönemi ile alacaklı idarelere açıklık getirilmektedir.

Düzenleme, alacağın türü açısından;

- 213 sayılı Vergi Usul Kanunu kapsamına giren vergi, resim, harçlar, fon payı ve bunlara ait vergi cezaları, gecikme zammı ve gecikme faizlerini,

- 16/8/1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanuna göre alınan eğitime katkı payını,

- 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanununa göre alınan ecrimisiller ve buna bağlı gecikme zamlarını,

- Devlete ait olup Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerince tahsil edilen ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun kapsamına giren bazı alacakları,

- Devlete ait olup Gümrük Müsteşarlığınca tahsil edilen ve bu Kanunun ilgili bölümlerinde geçen bazı gümrük vergileri, para cezaları ve gecikme zamlarını,

kapsamaktadır.

Kapsama alınan alacakların, 31/10/2002 tarihinden önceki dönemlere, beyana dayanan vergilerde bu tarihe kadar verilmesi gereken beyannamelere ait olması öngörülmüştür.

Ayrıca, 2002 vergilendirme dönemine ilişkin olarak 31/10/2002 tarihinden önce tahakkuk eden yıllık harçlar, emlak vergisi, çevre temizlik vergisi ve motorlu taşıtlar vergisi gibi vergi alacaklarının da kapsama alınması yönünde düzenleme yapılmıştır.

Diğer taraftan, bu Kanun ile kayıtlarda yer aldığı halde işletmede mevcut olmayan ya da işletmede mevcut olduğu halde kayıtlarda yer almayan emtia, makine, teçhizat ve demirbaşların beyanına ilişkin hükümlerin düzenlendiği de belirtilmiştir.

Madde 2- Madde ile yapılan düzenlemede; Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödeme süresi geçtiği halde ödenememiş olan ya da henüz ödeme süresi geçmemiş bulunan ve Vergi Usul Kanunu kapsamına giren vergilerin tamamının ödenmesi koşuluyla bu alacaklara bağlı vergi cezaları ve fer'i alacakların bir bölümünün tahsilinden vazgeçilmektedir. Asılları kısmen ya da tamamen ödenmiş bulunan vergi cezaları ile fer'i alacakların da bir bölümü tahsil edilmek suretiyle önemli bir bölümünün terkinin öngörülmektedir.

Diğer taraftan, bu şekilde ödenen vergi cezalarına uygulanan gecikme zamlarının ise tamamının tahsilinden vazgeçilmektedir.

Böylece, ödeme süresi geçtiği halde borcunu ödeyememiş mükelleflere bu borçlarını 9 eşit taksitte ödemek suretiyle tasfiye imkanı sağlanmakta ve aynı zamanda da idarede birikmiş olan takipli dosya sayısının azaltılması amaçlanmaktadır. Her taksit tutarı, bu Kanuna göre ödenecek toplam tutarın 9'a bölünmesi suretiyle belirlenecektir.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödeme müddeti başladığı halde vade tarihi gelmemiş alacaklar da kapsama alınmıştır. Buna göre bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce uzlaşmış ödeme süresi geçmemiş alacaklar da bu madde hükmünden yararlanılarak ödenebilecektir.

Vergi aslına bağlı olmaksızın kesilmiş olup, Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş olan vergi cezalarının % 20'sinin, 3 eşit taksitte ödenmesi ve bunlar için dava açılmaması ya da açılmış davalardan vazgeçilmesi şartıyla kalan % 80'inin tahsilinden vazgeçilmektedir.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce çok zor durumda olmaları sebebiyle borçları tecil ve taksitlendirilmiş olan mükelleflerden, dileyenlerin bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra ödenecek taksit tutarı için bu Kanun hükümlerinden yararlandırılmaları sağlanmıştır.

Bu madde kapsamına giren alacaklarla ilgili olarak tatbik edilen hacizlerin, yapılan ödeme nispetinde kaldırılması ve teminatların iadesi sağlanmaktadır.

Bu Kanunun kapsamına 2002 yılında tahakkuk eden geçici vergilerin bazı dönemleri de girmektedir. Yıllık gelir ve kurumlar vergisi beyanname verme süresine kadar ödenmeyen geçici vergiler, verilen yıllık gelir veya kurumlar vergisi beyannamelerinde mahsup edilememekte, beyanname verme döneminin ilk günü itibarıyla vergi aslı terkin edilerek bu tarihe kadar hesaplanan gecikme zamları tahsil edilmektedir. Kanun ile öngörülen ilk taksit ödeme süresinin Şubat 2003 ayı olduğu dikkate alınarak, 2002 yılında tahakkuk eden ve Kanunun kapsadığı dönemlere ait olup Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar ödenmemiş olan geçici vergilere hesaplanan gecikme zamları Kanun kapsamına alınmış ve asıllarının ödenmesi şartı aranmaksızın 9 eşit taksitte ödenmesi imkanı getirilmiştir.

Ayrıca, Marmara Bölgesi ve civarında, 17/8/1999 ve 12/11/1999 tarihlerinde meydana gelen depremler nedeniyle ödeme süresi uzatılan (Gelir ve Kurumlar Vergisi ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinin (b) alt bendi uyarınca yapılan tevkifatlar hariç) vergiler için Şubat 2003 ayının son günü vade tarihi kabul edilerek bu vergilerin de 9 eşit taksitte ödenmesi öngörülmüştür.

Madde 3- Maddede yapılan düzenleme ile, ihtilaflı dosya sayısının azaltılması amaçlanmakta ve mükelleflere ödeme kolaylığı sağlanmaktadır.

Madde ile, Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Vergi Mahkemeleri nezdinde dava açma süresi henüz geçmemiş bulunan ya da dava konusu olup henüz sonuçlanmamış bulunan ikmalen, re'sen ya da idarece tarh edilmiş vergiler ile bunlara ilişkin vergi cezaları ve fer'i alacaklar için açılmış davalardan vazgeçilmesi ve yeni dava açılmaması şartıyla alacak asıllarının %70'i ile bunlara bağlı gecikme zamları ve gecikme faizlerinin %10'unun; 9 eşit taksitte ödenmesi halinde vergilerin %30'undan, fer'ilerin %90'ından, vergi cezaları ile bunlara uygulanan gecikme zamlarının tamamının tahsilinden vazgeçilmesi öngörülmektedir.

Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce verilmiş en son kararın terkin kararı olması halinde mükelleflerin madde hükmünden yararlanmalarını teşvik etmek amacıyla, ilk tarhiyata esas alınan verginin %30'u ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı ve gecikme faizinin %10'unun ödenmesi halinde verginin kalan %70'inin, gecikme zammı ve gecikme faizinin %90'ının ve vergi cezaları ile bunlara uygulanan gecikme zamlarının tamamının tahsilinden vazgeçileceği belirtilmiştir.

Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla verilmiş en son kararın tasdik veya tadilen tasdik kararı olması halinde ödenecek tutarlar farklı belirlenmiş, bozma kararı olması halinde uygulamaya açıklık getirilmiştir.

Ayrıca, sadece vergi cezalarına dava açılmış olması halinde bu durumdaki cezalar ile ilgili açıklama yapılmıştır.

İştirak, teşvik ve yardım fiilleri nedeniyle kesilen vergi ziyaı cezaları vergi aslına bağlı olarak hesaplanmakta ise de verginin mükellefi ile cezaya muhatap olan kişiler farklıdır. Bu nedenle bu fiiller için cezaya muhatap olanların madde hükmünden yararlanma şartları ayrı belirlenmiştir.

Davalı alacaklar kapsamına Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla dava açma süresi geçmemiş alacaklar da dahil edilmiştir. Ayrıca, Vergi Usul Kanununun uzlaşma hükümlerinden yararlanılmak üzere süresi içerisinde başvuruda bulunulmuş, ancak Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla; uzlaşma günü verilmemiş, uzlaşma günü gelmemiş ya da uzlaşma vaki olmaması nedeniyle henüz dava açma süresi geçmemiş durumda olan alacaklar da ihtilafı alacak kapsamında kabul edilmiş ve bu safhadaki alacakların madde hükmünden yararlanması sağlanmıştır.

Ayrıca, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla tahakkuk etmemiş vergilere ilişkin tarhiyatta, gecikme faizinin, Kanunun yürürlük tarihi itibarıyla hesaplanacağı öngörülmüştür.

Diğer taraftan, bu Kanunun 5 inci maddesinde yapılan bir diğer düzenleme ile kesinleşmemiş ya da dava safhasında bulunan alacaklara yönelik bu madde hükmünden yararlanan mükelleflerin, Vergi Usul Kanununun uzlaşma ve vergi cezalarında indirim hükümlerinden yararlanamayacağı açıkça belirtilmiştir.

Madde 4- Madde ile, bu Kanundan yararlanılarak ödenen alacak asıllarına Kanunun yürürlük tarihinden sonraki aylar için gecikme zammı uygulanmayacağı yönünde düzenleme yapılmıştır.

Madde 5- Madde ile, Kanunun kapsadığı dönemlere ilişkin olarak Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce başlanıldığı halde tamamlanamamış olan vergi incelemeleri ile takdir komisyonlarında bulunan dosyalar Kanun kapsamına alınmış, böylece inceleme ve takdir safhasında dosyası bulunan mükelleflere de bir imkan sağlanmıştır.

Düzenleme, bu Kanunun matrah artırımına ilişkin hükümlerini saklı tutmak suretiyle başlanılmış işlemlere devam edileceği yönündedir.

Bu işlemlerin tamamlanmasından sonra, tarh edilen vergilerin %70'i ile hesaplanacak gecikme faizinin %10'unun, ihbarnamenin tebliğ tarihinden itibaren 30 gün içerisinde yazılı başvuruda bulunularak, ihbarnamenin tebliğini izleyen aydan başlamak üzere 6 ayda ve 6 eşit taksitte ödenmesi halinde, vergi aslının %30'unun, gecikme faizinin %90'ının ve vergi cezalarının tamamının tahsilinden vazgeçilecektir. Vergi aslına bağlı olmayan cezalar ise kesilmeyecektir.

İştirak, teşvik ve yardım fiilleri nedeniyle kesilen vergi ziyaı cezaları vergi aslına bağlı olarak hesaplanmakta ise de verginin mükellefi ile cezaya muhatap olan kişiler farklıdır. Bu nedenle bu fiiller için cezaya muhatap olanların madde hükmünden yararlanma şartları ayrı belirlenmiştir.

Ayrıca, mükelleflerin bu madde hükümlerinden yararlanabilmeleri için maddede belirtilen süre ve şekilde ödeme yapmaları ve dava açmamaları şartı getirilmiştir.

Diğer taraftan, bu Kanunun kapsadığı dönemlere ilişkin olarak, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce tamamlandığı halde bu tarihte ya da bu tarihten sonra vergi dairesi kayıtlarına intikal eden takdir komisyonu kararları ve vergi inceleme raporları üzerine gerekli tarh ve tebliğ işlemlerinin yapılması ve maddede belirlenen tutarın, belirtilen süre içerisinde ödenmesi şartıyla bu Kanun hükümlerinden yararlanılması sağlanmıştır.

Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla 213 sayılı Vergi Usul Kanununun tarhiyat öncesi uzlaşma hükümlerine göre uzlaşma talebinde bulunulmuş, ancak uzlaşma günü gelmemiş ya da uzlaşma sağlanamamış olmakla birlikte vergi ve ceza ihbarnameleri mükellefe tebliğ edilmemiş alacaklar da bu madde hükmünden faydalandırılmıştır.

Diğer taraftan madde hükmünden yararlanan mükelleflerin, Vergi Usul Kanununun uzlaşma, tarhiyat öncesi uzlaşma ve vergi cezalarında indirim hükümlerinden yararlanamayacağı açıklanmıştır.

Ayrıca, ileride meydana gelebilecek ihtilafları önlemek amacıyla incelemeye başlama ifadesinden ne anlaşılması gerektiği tarif edilmiştir.

Madde 6- Maddenin (1) numaralı fıkrası ile Kanunun kapsadığı dönemlere ilişkin olarak;

(a) bendinde yapılan düzenlemede, Vergi Usul Kanununun 371 inci maddesine göre Şubat 2003 ayı sonuna kadar pişmanlıkla beyan edilen matrahlar üzerinden tarh ve tahakkuk ettirilen vergilerin belirli bir ödeme planı çerçevesinde ödenmesi halinde pişmanlık zammı ve usulsüzlük cezasının önemli bir bölümünün tahsilinden vazgeçilmesi suretiyle bu müesseseden faydalanma teşvik edilmiştir.

(b) bendinde yapılan düzenleme ile de Vergi Usul Kanununun 30 uncu maddesine göre Şubat 2003 ayı sonuna kadar kendiliğinden verilen beyannameler üzerinden tarh ve tahakkuk ettirilen vergilerin tamamının, hesaplanacak gecikme faizinin ve kesilecek vergi cezalarının ayrı ayrı % 20'sinin, madde ile belirlenen süre ve şekilde ödenmesi halinde gecikme faizi ve vergi cezalarının % 80'inin tahsilinden vazgeçileceği öngörülmüştür.

Ayrıca, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce Kanunun kapsadığı dönemlere ilişkin olarak pişmanlık talebiyle verilip şartları ihlal edilen beyannameler ile kendiliğinden verilen beyannameler için kesilen ve bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte tebliğ edilmemiş ya da dava açma süresi geçmemiş olan cezalar (b) bendi kapsamında değerlendirilmiş ve ceza kesilmesine esas alınan verginin tamamı ile bu vergiye bağlı gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının %20'sinin maddede öngörülen süre ve şekilde, tebliğ edilmemiş ceza ihbarnamelerine konu cezanın ise ihbarnamesinin ilk taksit ödeme süresinden sonra tebliğ edilmiş olması halinde, ihbarnamenin tebliğini izleyen aydan başlamak üzere 6 ayda 6 eşit taksitte ödenmesi şartıyla kalan gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının % 80'inin tahsilinden vazgeçileceği yönünde düzenleme yapılmıştır.

Maddenin (2) numaralı fıkrasında da Gelir Vergisi Kanununun 64 üncü maddesine göre vergilendirilen diğer ücret mükelleflerinin; Şubat 2003 ayı sonuna kadar vergi dairelerine başvurarak 2003 takvim yılına ilişkin gelir vergilerini karnelerine tarh ettirmeleri kaydıyla, önceki dönemlere ilişkin olarak herhangi bir vergi ve ceza aranmaması suretiyle bu mükelleflerin kayıt altına alınması hedeflenmiştir.

Madde 7- Madde ile, mükelleflerce çeşitli sebeplerle noksan beyan edilmiş, ya da beyan dışı bırakılmış geçmiş yıl gelirlerinin belli nispet ve tutarlar dahilinde beyan edilmesi sağlanmaktadır.

Bu şekilde beyan edilecek gelirlere uygulanacak nispet ve asgari tutarların tespitinde ilgili yıllarda mükelleflere uygulanan hayat standardı esasına göre tespit edilen matrahlar ve mükelleflerce beyan edilen kazançların ortalamaları esas alınmıştır.

Bu şekilde vergiye tabi matrah beyan eden mükelleflerin, bu kazançları sebebiyle Vergi Usul Kanununda yer alan cezaları ve gecikme faizini ödemeden vergilerini ödemeleri sağlanmış ve artırımda bulunan vergiler ve dönemler için vergi incelemesi ve tarhiyat yapılmamak suretiyle gelirlerin doğru beyan edilmesi teşvik edilmiştir.

Bu maddede yapılan diğer bir düzenleme ile matrah artırımında bulunan mükelleflerin beyan edecekleri ve üzerinden vergi hesaplanacak matrahların asgari tutarları belirlenmektedir. Daha önce zarar beyan edilmiş olması veya beyanname verilmemesi nedeniyle matrah bulunmaması halleri ile kurumlar vergisi mükellefleri tarafından beyan edilen matrahlara uygulanan nispetler sonucu bulunan matrahlara alt sınır getirilmiştir. Artırılan matrahların %30 oranında vergilendirileceği ve bunun dışında ayrıca herhangi bir vergi, fon ve eğitime katkı payı alınmayacağı da hükmüne bağlanmıştır.

Ayrıca, kurumlar vergisi mükelleflerinin bu madde hükmü ile öngörülen incelenmeme ve tarhiyat yapılmama hakkından yararlanabilmeleri için; artırımda bulundukları kurumlar vergisi matrahlarının yanısıra Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendine göre gelir vergisi tevkifatına tabi olan kazanç ve iratları üzerinden tevkif edilen vergileri de ait olduğu yıla ilişkin olarak maddede belirtilen nispetlerde artırımları ve bulunan tutarı vergi olarak ödemeleri şartı getirilmiştir.

Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinde yer alan vergi tevkifatına tabi kazanç ve iratların, muhtasar beyanname ile beyan edilmemiş olması halinde ise mükelleflerin bu kazanç ve iratlara ait tevkifat matrahlarını, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih ile Şubat 2003 ayı sonuna kadar beyan etmeleri ve beyan edilen bu matrahlar için ilgili yıllar itibarıyla belirlenmiş vergi oranları üzerinden vergi ödemeleri esası getirilmiştir.

Ayrıca, madde ile gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinin bu madde hükmünden yararlanarak beyan ettikleri matrahları artırımları halinde, daha önce tevkif yoluyla ödemiş oldukları vergilerin, artırılan matrahlar üzerinden hesaplanan vergilerden mahsup edilmeyeceği, istisna ve indirimler nedeniyle gelecek yıllarda matrahtan indirim konusu yapılabilecek tutarlar ile geçmiş yıl zararlarının, bu madde hükmüne göre artırılan matrahlardan indirilemeyeceği öngörülmüştür. Öte yandan, mükelleflerin matrah artırımında bulundukları yıllara ait zararların %50'sinin, 2002 ve izleyen yıllarda doğan karlarından indirilmemesi öngörülmektedir. Söz konusu yıllara ait zararların kalan %50'sinin ise Kurumlar Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin (7) numaralı bendinde belirtilen esaslar çerçevesinde indirim konusu yapılabileceği tabiidir.

Matrah artırımında bulunan mükelleflerin, daha önce beyan ettikleri matrahlar ile ilgili matrah veya vergi azaltıcı yöndeki düzeltme taleplerinin bulunması durumunda bu taleplerinden vazgeçtikleri kabul edilecek, düzeltme talepleri ile ilgili olarak başlanılmış incelemelere devam edilmeyecektir.

Ayrıca, yıllık gelir ve kurumlar vergisine mahsuben tevkif yoluyla ödenmiş vergilerin, mahsup ya da nakden iadesi ile ilgili taleplere ilişkin sınırlı inceleme ve tarhiyat yapılacağı maddede belirtilmiştir.

Madde 8- Madde ile, katma değer vergisi mükelleflerine de geçmiş yıllara ilişkin olarak katma değer vergisi artırımı imkanı verilmiştir. Böylece, yapılan düzenlemeden yararlanan mükelleflerin, katma değer vergisi açısından da geçmiş yıl hesapları vergi incelemesi kapsamında çıkarılmaktadır.

Yapılan düzenlemede, katma değer vergisi artırımına, mükelleflerin 1998-1999-2000 ve 2001 yıllarında her bir vergilendirme dönemine ilişkin vermiş oldukları katma değer vergisi beyannamelerinde gösterilen "hesaplanan katma değer vergisi"nin yıllık toplamı esas alınmaktadır. Katma değer vergisinin matrahını satış hasılatı oluşturmakta ise de bu tutardan indirilecek katma değer vergisi düşüldükten sonra kalan tutar daha sonraki dönemlere devreden ya da ödenecek katma değer vergisini meydana getirmektedir. Verginin bu yapısı dikkate alınarak artırıma sadece hesaplanan katma değer vergisi esas alındığından, uygulanacak oran %3 olarak belirlenmektedir.

Katma değer vergisi artırımı mükelleflerin her bir vergilendirme dönemine ilişkin daha önce vermiş oldukları katma değer vergisi beyannameleri esas alınarak düzenlendiğinden bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce beyannamesi verilmemiş vergilendirme dönemleri için bu hükümden yararlanılmasını sağlamak üzere aylık ve 3 aylık vergilendirme dönemine tabi mükellefler için artırıma esas alınacak yıllık hesaplanan katma değer vergisinin asgari tutarları belirlenmiştir.

Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce beyanname verilmemesi nedeniyle vergi inceleme raporları ve takdir komisyonu kararlarına dayanılarak yapılan ve kesinleşen tarhiyatlar, ilgili dönem beyanı ile birlikte dikkate alınacaktır.

Her bir vergilendirme dönemi için mükellef beyanı dikkate alındığından, bir vergilendirme dönemine ilişkin olarak birden fazla beyanname verilmiş olması durumunda bu beyannameler birlikte değerlendirilmek suretiyle dikkate alınarak hesaplanan katma değer vergisi tutarına ulaşılacaktır.

Mükelleflerin sorumlu sıfatıyla verdikleri katma değer vergisi beyannameleri için bu madde hükmünden yararlanmaları söz konusu değildir.

Katma değer vergisi artırımına esas alınan dönemlere ilişkin hesaplanan katma değer vergisinin toplamı mükelleflerce vergi dairesine bildirildikten sonra bu bildirimlerin eksik olduğu ve ödenecek verginin eksik hesaplandığı anlaşıldığı takdirde, eksik hesaplanan vergi bu Kanunun 9 uncu maddesinde belirtilen ilk taksit ödeme süresinde tahakkuk etmiş sayılacak ve bu Kanunda açıklandığı şekilde tahsil edilecektir.

Katma değer vergisi sisteminin işleyişini bozmamak açısından, bu madde kapsamında beyan edilen katma değer vergisinin indirim ve mahsup konusu yapılamayacağı hükme bağlanmıştır. Ayrıca, artırımda bulunulan yıllar ilgili olarak sonraki dönemlere devreden indirilebilir katma değer vergileri ve ihraç kaydıyla teslimlerden veya iade hakkı doğuran işlemlerden doğan tecil-terkin, iade ve mahsup işlemleri yönünden inceleme ve tarhiyat yapma hakkı saklı tutulmuştur.

Madde 9- Madde ile, Kanunun 7 ve 8 inci maddeleri hükümlerine göre hesaplanan gelir, kurumlar ve katma değer vergilerinin ne zaman ve ne şekilde ödeneceği belirlenmektedir. Bu vergiler mükelleflerin kendi beyanları üzerine hesaplandığından, bu Kanunda belirtilen şekilde ödenmemesi halinde, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna göre takip ve tahsil edilecektir. Süresinde ödenmeyen taksitlere, Kanunun taksit uygulama süresinin bitimini müteakip 6183 sayılı Kanuna göre gecikme zammı tatbik edilecektir. Taksitlerin bu Kanunda belirtilen ödeme süresi içinde ödenmemesi halinde ise bu Kanunun süresinde ödenmeyen taksitlere ilişkin hükümleri uygulanacaktır.

Kanunun 7 nci maddesi hükümlerine göre hesaplanarak ödenen vergilerin gider olarak kabul edilmeyeceği ve herhangi bir nedenle indirim, mahsup ve iade konusu yapılmayacağı belirtilmektedir.

Ayrıca, bu Kanuna göre artırılan matrahlar ve vergilerin geçici vergi uygulamalarında dikkate alınmayacağı yönünde düzenleme yapılmıştır.

Maddede yapılan bir diğer düzenleme ise, bu Kanuna göre matrah artımında bulunulmasının Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce başlanılmış olan vergi incelemeleri ve takdir işlemlerine engel teşkil etmeyeceğine ilişkindir. Ancak, 7 ve 8 inci maddelerde düzenlenen inceleme yapma hakkına yönelik hükümler saklı kalmak kaydıyla vergi incelemeleri ve takdir işlemlerinin bu Kanunun yürürlüğe girdiği ayı izleyen ayın başından itibaren 3 ay içerisinde sonuçlandırılmaması halinde bu işlemlere devam edilmeyecektir. Bu süre içerisinde sonuçlandırılan vergi incelemeleri ile ilgili tarhiyat öncesi uzlaşma talepleri dikkate alınmayacaktır. İnceleme ve takdir sonucu tarhiyata konu matrah farkı tespit edilmesi halinde, inceleme raporları ile takdir komisyonu kararlarının vergi dairesi kayıtlarına intikal ettiği tarihten önce matrah artırımında bulunulmuş olması şartıyla inceleme ve takdir sonucu bulunan matrah farkı bu Kanunun 7 ve 8 inci madde hükümleri ile birlikte değerlendirilecektir.

İnceleme ve takdir işlemlerinin sonuçlandırılması, inceleme raporları ve takdir komisyonu kararlarının vergi dairesi kayıtlarına intikaline bağlanmıştır.

Diğer taraftan, matrah artırımında bulunan ve bu konudaki şartları yerine getiren mükelleflerin, defter ve belgeleri incelenmeyecek ve artırıma konu olan vergilerle ilgili olarak tarhiyat yapılmayacaktır. Artırımda bulunan mükelleflerin defter ve belgeleri artırıma konu vergi türleri için kendileri adına tarhiyat yapılmak amacıyla incelenmemesine rağmen; defter ve belgelere, diğer vergi türleri için inceleme yapılması, üçüncü kişilerle ilgili olarak karıştı incelemler yapılması, mahkemelerce belli konulara bakılması veya bilirkişilerce ihtiyaç duyulması gibi nedenlerle müracaat edilebilecektir. Bu nedenle matrah artırımından yararlanan mükelleflerin defter ve belgelerini Vergi Usul Kanunu hükümleri uyarınca saklayacakları ve ibraz edecekleri tabiidir.

Madde 10- Madde ile, kayıt dışı faaliyetlerin kayıt altına alınabilmesi için, işletmelerde mevcut olmasına rağmen kayıtlara yansıtılmamış emtia, makine, teçhizat ve demirbaşların kayıtlara intikal ettirilebilmesini sağlayacak düzenleme yapılmaktadır.

Buna göre, gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri (adi, kollektif ve adi komandit şirketler dahil) işletmelerinde mevcut olduğu halde kayıtlarında yer almayan emtia, makine, teçhizat ve demirbaşların kendilerince veya bağlı oldukları meslek kuruluşunca tespit edilecek rayiç bedeli ile bu Kanunun yürürlüğe girdiği ayı izleyen üçüncü ayın son iş gününe kadar vergi dairelerine bir envanter listesi ile bildirmek suretiyle defterlerine kaydedebileceklerdir.

Bu suretle gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinin yasal kayıtlarının gerçek durumu yansıtır bir hale getirilmesi hedeflenmektedir.

Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler aktiflerine kaydettikleri emtia, makine, teçhizat ve demirbaşlar için iki ayrı karşılık hesabı açacaklardır.

Emtia için ayrılan karşılık ortaklara dağıtılması veya işletmenin tasfiyesi halinde sermayenin bir unsuru olarak sayılmakta ve dolayısıyla vergilendirilmemektedir. Makine, teçhizat ve demirbaşlar için ayrılan karşılıklar ise birikmiş amortisman olarak kabul edilmiştir. Envantere dahil edilen bu kıymetler üzerinden ayrıca amortisman ayrılmayacaktır.

İşletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler ise, emtianın rayiç bedelini defterlerinin gider kısmına satın alınan mal olarak, makine, teçhizat ve demirbaşların rayiç bedelini ise envantere kaydedeceklerdir.

Mükelleflerin ellerinde bulunan belgesiz malların kayıt altına alınması, kayıt dışı ekonominin daraltılması ve bundan böyle yaratılacak katma değer vergisinin kavranması amacıyla, bildirim konusu mallar için katma değer vergisi hesaplatılmakta ve bu verginin vergi sorumluları tarafından verilen beyanname ile beyanı sağlanmaktadır.

Bu madde çerçevesinde beyan edilerek ödenecek olan verginin, mükellefin vergiye tabi faaliyetleri üzerinden hesaplanan vergiden indirilmesi mümkündür. Ancak makine, teçhizat ve demirbaşlar üzerinden ödenen bu vergi hesaplanan katma değer vergisinden indirilmeyecektir. Öte yandan söz konusu mallar ile makine, teçhizat ve demirbaşların satışı sırasında ayrıca katma değer vergisi hesaplanarak beyan edilmesi gerektiği tabiidir.

Madde 11- Madde ile, gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinin kayıtlarının daha sağlıklı hale getirilebilmesi için kayıtlarında yer aldığı halde gerçekte mevcut olmayan mallarını fatura düzenlemek ve her türlü vergisel yükümlülüklerini yerine getirmek suretiyle kayıt ve beyanlarına intikal ettirebilmelerine imkan sağlanmaktadır. Diğer bir anlatımla, faturalı olarak alınıp kayıtlara geçen ancak belge düzenlenmeksizin satılan malların halen stokta gözükmesi nedeniyle oluşan gerçek dışılık, bir defaya mahsus olmak üzere fatura düzenlenerek kayıt ve beyanlara hasılat olarak intikal ettirilmesi sağlanmak suretiyle düzeltilmektedir.

Faturalama işlemi kayıtlarda yer alan maliyete, bu maliyete aynı neviden mallara ilişkin cari yıl kayıtlarına göre tespit edilen gayri safi kar oranının uygulanması suretiyle bulunan tutarın eklenmesi suretiyle yapılacaktır. Gayri safi kar oranının, cari yıl kayıtlarına göre tespit edilemediği hallerde mükellefin bağlı olduğu meslek odasının belirleyeceği oran esas alınacaktır.

Bu madde hükmünden yararlanmak isteyen mükelleflerin bu Kanunun yürürlüğe girdiği ayı izleyen üçüncü ayın son iş gününe kadar faturalama işlemini yapmaları ve bu faturaları yasal kayıtlarına intikal ettirmeleri gerekmektedir.

Bu madde hükmünün uygulanmasına ilişkin olarak geçmişe yönelik ceza ve faiz uygulanmayacaktır. Yasal kayıtlara intikal ettirilen tutarlar cari yıl gelir vergisi veya kurumlar vergisi matrahının hesabında dikkate alınacaktır. Ayrıca bu tutarlar ilgili dönem katma değer vergisi beyannamesinde beyan edilecektir.

Madde 12- Madde ile, kaçakçılık suçlarına ilişkin cezaların uygulanmayacağı haller düzenlenmiştir.

Kaçakçılık suçları ve bu suçlar için hükmolunacak hapis cezaları, Vergi Usul Kanununun 359 uncu maddesinde hükme bağlanmıştır. Bu suçlar için hükmolunacak hapis cezaları da, bu fiillerin nitelikleri gözönüne alınarak bir kısmı için hapis, diğer kısmı için de ağır hapis cezası öngörülmüştür.

Sözü edilen maddenin (b) fıkrasında; defter, kayıt ve belgelerin yok edilmesi veya defter sayfalarının yok edilerek yerine başka yapraklar koyulması veya hiç yaprak koyulmaması veya belgelerin asıl veya suretlerinin tamamen veya kısmen sahte olarak düzenlenmesi veya bu belgelerin kullanılması ile belgelerin sahte olarak basılması fiilleri için, para cezasına çevrilemeyen ve ertelenemeyen ağır hapis cezasına hükmolunacağı düzenlenmiştir.

Bu fıkra, sahte belge, gerçek bir muamele veya durum olmadığı halde bunlar varmış gibi düzenlenen belge olarak tanımlanmıştır. Bu tanımdan da anlaşılacağı üzere, sahte belge düzenlenmesi kastın karinesidir. Ancak, düzenlenen bu belgelerin kullanıcısı yönünden kaçakçılık suçunun oluşması, bu belgelerin bilerek kullanılıp kullanılmadığının diğer bir anlatımla, bu kullanımda kastın bulunup bulunmadığının değerlendirilmesine ve belirlenmesine bağlı bulunmaktadır. Dolayısıyla, sahte belge düzenlenmesi ile bu belgelerin kullanılması, ayrı ayrı değerlendirilmesi gereken suçlardır.

Öte yandan, 359 uncu maddede sayılan suçların işlenmesine birden fazla kişinin ayrı ayrı maddi menfaat gözetmek şartıyla veya maddi menfaat gözetmeksizin iştirak etmesi ile bu suçları işlemeye azmettirmesi halinde bunlar hakkında da o fiile ilişkin hapis cezasına hükmolunacağı Vergi Usul Kanununun "İştirak" başlıklı 360 ıncı maddesinde hüküm altına alınmıştır.

Yukarıdaki açıklamalar göz önüne alınarak, 359 uncu maddenin (b) fıkrasında sayılan;

- 1- Defter, kayıt ve belgeleri yok etmek veya defter sayfalarının yok edilerek yerine başka yapraklar koymak veya hiç yaprak koymamak,
- 2- Belgelerin asıl veya suretlerini tamamen veya kısmen sahte olarak düzenlemek,
- 3- Belgeleri sahte olarak basmak,

suçları, kaçakçılık suçlarına ilişkin cezaların uygulanmayacağı hallerin düzenlendiği bu maddenin kapsamı dışında bırakılmıştır. Sayılan bu suçlar dışında kalan diğer kaçakçılık suçlarını 31/10/2002 tarihinden önce işleyenler ile bu suçların işlenmesine iştirak eden mükellefler hakkında hükmolunan veya hükmolunacak hapis veya ağır hapis cezalarının uygulanmaması bakımından bu madde düzenlenmiştir. Dolayısıyla, gerçekte kötü niyet olmaksızın, bilmeden istemeden işlenen suçlar ve bu suçları işleyenler bu madde kapsamına alınmışlardır.

Mükelleflerin işledikleri veya işlenmesine iştirak ettikleri bu kaçakçılık suçlarından dolayı haklarında hükmolunan veya hükmolunacak hapis cezalarının uygulanmaması; bu suçlar nedeniyle ortaya çıkan vergi, vergi cezaları ile gecikme faizi ve gecikme zamlarının bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce ya da bu Kanun hükümlerinden yararlanılmak suretiyle öngörülen süre ve tutarda tamamen ödenmiş olması ve bunlara karşı idari yargı yerlerinde dava açılmaması veya açılan davalardan vazgeçilmesi şartlarına bağlanmış bulunmaktadır.

Bu maddede öngörülen şartlara uyan mükelleflerden bu Kanun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, haklarında cumhuriyet savcılıklarına suç duyurusunda bulunulmamış olanlar için suç duyurusunda bulunulmayacak, savcılıklara intikal ettirilmiş olup soruşturma aşamasında bulunanlar için takibat yapılmayacak, savcılıklar tarafından ceza mahkemelerinde Kamu davası açılmış olanlar için de bu davalar ortadan kaldırılacaktır. Açılan bu davalar sonucu ceza mahkemelerince verilen mahkumiyet kararlarından kesinleşmiş olanlar infaz edilmeyecektir.

Bu düzenlemenin amacı, esas itibarıyla kastı olmaksızın sahte belge kullanma fiili nedeniyle ve maddede bu fiil için öngörülen cezadan daha ağır cezaya hükmolunması öngörülme-yen diğer suçları işlemiş olanlar için hükmolunan veya hükmolunacak hapis cezalarının ortadan kaldırılması suretiyle mükelleflerin mağduriyetlerinin önlenmesi, gerek idarenin gerekse idari yargı ile adli yargının iş yüklerinin azaltılması suretiyle vergi barışının tesis edilmesidir.

Madde 13- Maddenin;

(1) numaralı fıkrası ile, 2886 sayılı Devlet İhale Kanunun 75 inci maddesi ile 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna göre tahsili öngörülen ecrimisillerden vadesi 31/10/2002 tarihinden önce olduğu halde bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş bulunanların tamamı ile bunlara bağlı gecikme zamlarının %20'sinin; 6 eşit taksitte ödenmesi ve bunlar için dava açılmaması, açılmış davalardan vazgeçilmesi şartıyla gecikme zamlarının kalan %80'inin tahsilinden vazgeçileceği öngörülmüştür.

(2) numaralı fıkrası ile, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmesi gerektiği halde ödenmemiş bulunan ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun kapsamına giren, Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerince tahsil edilen bazı para cezalarının tahsilinden vazgeçilmesi düzenlenmiştir. Trafik para cezalarında terkin işlemi Kanunun yürürlüğe girdiği tarihteki tutar esas alınarak yapılacaktır.

(3) numaralı fıkrası ile, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş bulunan yiyecek bedellerinin tahsilinden vazgeçileceği öngörülmüştür.

(4) numaralı fıkrası ile, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 41 inci maddesine istinaden vergi tahsilatı yetkisi verilen bankalar ile postaneler adına uygulanan gecikme zamları ve cezaların tahsilinden vazgeçileceği belirtilmiştir.

Madde 14- Madde ile, vergi dairelerinin iş yükünün azaltılması ve verimliliğin artırılması amacıyla 31/10/2002 tarihinden önce vadesi geldiği halde ödenmemiş bulunan Devlete ait olup Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerince tahsil edilen ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun kapsamına giren her bir alacağın türü, dönemi, asılları ve fer'ileri ayrı ayrı dikkate alınmak suretiyle küçük tutardaki alacakların tahsilinden vazgeçilmesi yönünde düzenleme yapılmıştır.

Madde 15- Son yıllarda gerek kamu iktisadi teşebbüslerinin gerekse belediyelerin ödenmemiş vergi borçları gecikme zamları ile birlikte önemli tutarlara ulaşmıştır.

Bu kurumların, Kanun ile getirilen düzenlemeden yararlanarak borçlarını tasfiye edebilmeleri için, daha uzun süreli bir ödeme planına ihtiyaç olduğu gerçeği göz önünde bulundurulmuştur.

Böylece madde ile, bu kurumların kamu hizmetlerini yerine getirebilmek amacıyla süresinde ödeyemedikleri vergi borçlarını, bu Kanuna göre 24 aylık bir süre içinde tasfiye etme imkanı sağlanmıştır.

Madde 16- Madde ile, Kanuna göre ödenmesi gereken taksitlerin Kanunda öngörülen sürelerde ödenmesinde bir aksaklık olduğu takdirde ne şekilde işlem yapılacağı açıklanmıştır. Ödenmeyen ya da eksik ödenen taksitlerin Kanunda öngörülen sürede gecikilen her ay için ayrı ayrı %10 fazlası ile ödenmesi şartıyla mükelleflerin bu Kanun hükümlerinden yararlandırılmaları öngörülmüştür.

Ayrıca, bu Kanun kapsamına giren alacakların Kanunda belirtilen şekilde tamamen ödenmemiş olması halinde mükelleflerin ödedikleri tutar kadar bu Kanun hükümlerinden yararlandırılmaları imkanı getirilmiştir.

Madde 17- Gümrük vergisine konu olan eşyanın tarife ya da kıymetinde beyana nazaran tespit edilen farklılıklar ile ülkemize geçici olarak gelen eşya ile ilgili olarak öngörülen şartlara uyulmaması hallerinde vergi tahsilatından ayrı olarak ceza uygulanmaktadır. Ceza konusu işlemler, çoğunlukla mutad gümrük işlemleri bitirildikten sonra ortaya çıkmakta, yükümlünün öngörmediği bir mali külfet oluşturması sebebiyle de sıkça ihtilaf konusu olabilmektedir.

(1) ve (2) numaralı fıkralarla hem yukarıda konu edilen işlemlerle ilgili vergi tahsilatının hızlandırılması hem de ceza yükünün hafifletilerek ödenebilir hale getirilmesi amaçlanmıştır.

Bilindiği gibi, ithalde alınan gümrük vergilerine bağlı olmayıp gümrüklerde özet beyan işlemleri, antrepo işlemleri ve Gümrük Kanununa bağlı olarak çıkarılan tüzük, yönetmelik, tebliğ, talimat gibi düzenlemelere aykırı hareket halinde ortaya çıkan usulsüzlüklerle ilgili olarak, 4458 sayılı Gümrük Kanununun 235, 236, 237 ve 241'inci maddelerinde çeşitli para cezaları öngörülmüştür. (3) numaralı fıkroda, bu Kanunun yürürlük tarihine kadar işlenmiş filer nedeniyle Gümrük Kanununun söz konusu maddeleri uyarınca alınması gereken para cezalarının %30'unun bu Kanunun yürürlük tarihinden itibaren 2 ay içerisinde ödenmesi halinde kalan %70'inin tahsilinden vazgeçilmesi hususu hüküm altına alınmıştır.

Geçici olarak getirilen konteynerlerden ithal talep harcı alınması uygulaması 29/7/1998 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 4369 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmıştır. Harç binde 1.2 oranında, konteynerlerin değeri ise 2000 ABD Doları civarındadır. Dolayısıyla aranan harç miktarı konteyner başına yaklaşık 2.4 ABD Doları değerindedir. Bu alacağın takibi için yapılacak harcama, alacağı kat kat aşacağından ve bu takipten vazgeçilmesi hazine menfaatine bir sonuç doğurduğundan, ikinci fıkroda getirilen hükümle, bu takibattan vazgeçilerek kamu görevlileri ve yargı birimleri gereksiz yere meşgul edilmemesi amaçlanmıştır.

Madde 18- Madde ile, bu Kanun kapsamında yapılan ödemelerin, sonradan iadesini önlemek amacıyla red, iade ve mahsup yapılmayacağı düzenlenmiştir. Ancak, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasında; şahısta, oranda hata gibi hallerde ve mükerrer tahsilatlarda iade yapılabileceği tabiidir.

Ayrıca, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılan ödemeler ile 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 48 inci maddesine göre tahsil edilen tecil faizlerinin bu Kanun hükümlerine dayanılarak red ve iadesinin de yapılmayacağı açıklanmıştır.

Ancak, dava konusu olan tarhiyatlara karşılık bu Kanunun yürürlük tarihinden önce ödeme yapılmış olması halinde, ödenen bu tutarların; vergi mahkemesinde devam eden davalar ile vergi mahkemesince daha önce verilmiş terkin kararları için kesinleşmemiş ve dava safhasında bulunan alacaklara yönelik hükümlerden yararlanılmak üzere yapılan başvurular üzerine, nakden ya da mahsuben iade edilebileceği yönünde istisna getirilmiştir.

Bu düzenlemenin amacı ise kamu alacağı tahakkuk etmeden emaneten yapılan tahsilatlar ile yargı kararı gereği iadesi zorunlu olan tutarların bu Kanuna göre ödenecek tutara mahsubunu ve kalanın da nakden iadesini sağlamaktır.

Madde 19- Madde ile, Maliye Bakanlığına, bu Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirleme ve bu Kanundan yararlanmak isteyen mükelleflere başvuru süresi tespit etme hususunda yetki verilmektedir.

Madde 20- Yürürlük maddesidir.

Madde 21- Yürütme maddesidir.

VERGİ BARIŞI KANUNU TASARISI

Kapsam

Madde 1- 1. Bu Kanun hükümleri;

a) 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu kapsamına giren vergi, resim, harçlar, fon payı ve bunlara bağlı vergi cezaları, gecikme faizleri, gecikme zamları, 16/8/1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanuna göre alınan eğitime katkı payı ve buna bağlı gecikme zammı, 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanununa göre alınan ecrimisiller ve buna bağlı gecikme zamları ve Devlete ait olup Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerince tahsil edilen ve 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun kapsamına giren ve bu Kanunun ilgili bölümlerinde geçen bazı alacaklar,

b) Vergiler açısından, 31/10/2002 tarihinden önceki dönemler, beyana dayanan vergilerde bu tarihe kadar verilmesi gereken beyannameler ve 2002 yılına ilişkin olarak 31/10/2002 tarihinden önce tahakkuk eden vergiler,

c) Kayıtlarda yer aldığı halde işletmede mevcut olmayan ya da işletmede mevcut olduğu halde kayıtlarda yer almayan emtia, makine, teçhizat ve demirbaşların beyanı, —

d) Devlete ait olup Gümrük Müsteşarlığınca tahsil edilen ve bu Kanunun ilgili bölümlerinde geçen bazı gümrük vergileri, para cezaları ve gecikme zamları,

hakkında uygulanır.

2. Bu Kanunda geçen vergi tabiri; Vergi Usul Kanunu kapsamına giren vergi, resim, harçlar ve fon payı ile eğitime katkı payını ifade eder.

BİRİNCİ BÖLÜM

Tahsilatın Hızlandırılmasına İlişkin Hükümler

Kesinleşmiş kamu alacakları

Madde 2- 1. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla (bu tarih dahil);

a) Vadesi geldiği halde ödenmemiş olan ya da ödeme süresi henüz geçmemiş bulunan vergilerin tamamı ile bu vergilere ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının ayrı ayrı %20'sinin; 9 eşit taksitte Şubat, Nisan, Haziran, Ağustos, Ekim, Aralık 2003 ayları ile Şubat, Nisan, Haziran 2004 ayları sonuna kadar tamamen ödenmesi, dava açılmaması veya açılmış davalardan vazgeçilmesi şartıyla vergilere uygulanan gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının kalan %80'inin, vergi cezalarına uygulanan gecikme zamlarının tamamının,

b) Asılları kısmen ya da tamamen ödenmiş olan vergilere ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının %20'sinin; ödenmemiş vergi asılları ile birlikte, 9 eşit taksitte Şubat, Nisan, Haziran, Ağustos, Ekim, Aralık 2003 ayları ile Şubat, Nisan, Haziran 2004 ayları sonuna kadar tamamen ödenmesi, dava açılmaması veya açılmış davalardan vazgeçilmesi şartıyla gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının kalan %80'inin, vergi cezalarına uygulanan gecikme zamlarının tamamının,

c) Bir vergi aslına bağlı olmaksızın kesilmiş olup Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş olan vergi cezalarının %20'sinin; 3 eşit taksitte Şubat, Nisan, Haziran 2003 ayları sonuna kadar ödenmesi, dava açılmaması veya açılmış davalardan vazgeçilmesi şartıyla kalan %80'inin,

tahsilinden vazgeçilir.

2. (1) numaralı fıkra kapsamına giren alacakların, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 48 inci maddesi uyarınca tecil edilip de tecil şartlarına uygun olarak ödenmekte olanlarından, kalan taksit tutarları için mükellefler, talep etmeleri halinde bu Kanun hükümlerinden yararlanabilirler. Bu takdirde tecil şartlarına uygun olarak ödenen taksit tutarları için tecil hükümleri geçerli sayılır. Bu şekilde ödenen taksit tutarlarına tecil tarihi ile ödeme tarihi arasında geçen süre için sadece tecil faizi uygulanır. Kalan taksit tutarları vadesinde ödenmemiş alacak kabul edilir ve bu alacaklar hakkında (1) numaralı fıkra hükümleri uygulanır.

3. Bu madde kapsamına giren kamu alacakları ile ilgili olarak, tatbik edilen hacizler, yapılan ödemeler nispetinde kaldırılır ve buna isabet eden teminatlar iade edilir.

4. Bu Kanunun kapsadığı dönemlere ilişkin olarak 2002 yılında tahakkuk eden ve bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar ödenmemiş olan geçici vergilere ilişkin gecikme zamları için bu madde hükmünden yararlanılması mümkündür. Bu takdirde vergi aslının ödenmesi şartı aranmaz.

5. Marmara Bölgesi ve civarında 17/8/1999 ve 12/11/1999 tarihlerinde meydana gelen depremler nedeniyle ödeme süresi uzatılan ve bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar ödeme süresi belirlenmemiş olan yıllık gelir ve kurumlar vergileri ile kurumların 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinin (b) alt bendi uyarınca yapacakları gelir vergisi tevkifatı hariç olmak üzere diğer vergilerin vade tarihi Şubat 2003 ayının son günü kabul edilir ve bu vergiler de (1) numaralı fıkranın (a) bendi hükmü ile belirlenen sürelerde 9 eşit taksitte ödenir.

Kesinleşmemiş veya dava safhasında bulunan kamu alacakları

Madde 3- 1. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Vergi Mahkemeleri nezdinde dava açılmış ya da dava açma süresi henüz geçmemiş olan ikmalen, re'sen veya idarece yapılmış tarhiyatlarda, vergilerin %70'i ile bunlara bağlı gecikme zammı ve gecikme faizinin ayrı ayrı %10'unun; 9 eşit taksitte Şubat, Nisan, Haziran, Ağustos, Ekim, Aralık 2003 ayları ile Şubat, Nisan, Haziran 2004 ayları sonuna kadar tamamen ödenmesi, dava açılmaması veya açılmış davalardan vazgeçilmesi şartıyla vergilerin %30'unun, gecikme zammı ve gecikme faizlerinin %90'ı ile vergi cezaları ve bunlara uygulanan gecikme zamlarının tamamının tahsilinden vazgeçilir.

2. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Bölge İdare Mahkemeleri veya Danıştay nezdinde dava açılmış ya da dava açma süresi henüz geçmemiş olan ikmalen, re'sen veya idarece yapılmış tarhiyatlarda, bu maddeye göre ödenecek alacak asıllarının tespitinde, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla tarhiyatın bulunduğu en son safhadaki tutar esas alınır. Bu Kanunun yayımlandığı tarihten önce verilmiş en son kararın;

a) Terkin kararı olması halinde, mükelleflerin bu madde hükmünden yararlanabilmeleri için ilk tarhiyata esas alınan verginin %30'u ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı ve gecikme faizinin %10'unun, (1) numaralı fıkrada belirtilen süre ve şekilde ödenmesi şartıyla, verginin kalan %70'inin, gecikme zammı ve gecikme faizinin kalan %90'ının, vergi cezaları ve bunlara uygulanan gecikme zamlarının tamamının,

b) Tasdik veya tadilen tasdik kararı olması halinde, tasdik edilen verginin tamamı ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının %10'unun, (1) numaralı fıkra da belirtilen süre ve şekilde ödenmesi şartıyla gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının %90'ının ve vergi cezalarına uygulanan gecikme zamlarının tamamının,

tahsilinden vazgeçilir.

Ancak, verilen en son kararın bozma kararı olması halinde (a) bendi hükmü, kısmen onama kısmen bozma kararı olması halinde ise onanan kısım için (b) bendi, bozulan kısım için ise (a) bendi hükmü uygulanır.

3. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla sadece vergi cezalarına karşı dava açılmış olması ve ihtilafın (1) veya (2) numaralı fıkranın (a) bendinde belirtilen safhada bulunması halinde; vergi aslına bağlı cezaların, verginin bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce ödenmiş olması veya 2 nci maddede öngörülen şekilde ödenmesi şartıyla, vergi aslına bağlı olmaksızın kesilen cezaların ise herhangi bir şart aranmaksızın tahsilinden vazgeçilir.

4. İştirak, teşvik ve yardım fiilleri nedeniyle kesilen vergi ziyai cezalarında, cezaya muhatap olanların, cezanın % 20'sini, (1) numaralı fıkra da öngörülen süre ve şekilde ödemeleri, dava açmamaları veya açılmış davalardan vazgeçmeleri şartıyla, cezanın kalan % 80'inin ve bunlara uygulanan gecikme zamlarının tamamının tahsilinden vazgeçilir. Bu hüküm, (1) veya (2) numaralı fıkranın (a) bendinde belirtilen safhada olan vergi ziyai cezalarında, ilk tarhiyata esas olan ceza tutarına göre uygulanır.

5. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla; uzlaşma hükümlerinden yararlanılmak üzere başvuruda bulunulmuş, uzlaşma günü verilmemiş veya uzlaşma günü gelmemiş ya da uzlaşma sağlanamamış, ancak dava açma süresi geçmemiş alacaklar da bu madde hükmünden yararlanır.

6. Bu madde hükmü, ihtirazi kayıtlarla verilen beyannamelere karşı açılan davalar hakkında da uygulanır.

7. Gecikme faizleri, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla tahakkuk etmemiş vergilere ilişkin tarhiyatta, Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla hesaplanır.

Gecikme zammı uygulaması

Madde 4 - Bu Kanundan yararlanılarak ödenen alacaklara Kanunun yürürlük tarihinden sonraki aylar için gecikme zammı uygulanmaz.

İKİNCİ BÖLÜM

İnceleme ve Tarhiyat Safhasında Bulunan İşlemler

İnceleme ve tarhiyat safhasında bulunan vergiler

Madde 5- 1. Bu Kanunun kapsadığı dönemlere ilişkin olarak Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce başlanıldığı halde, bu tarihe kadar tamamlanamamış olan vergi incelemeleri ile takdir, tarh ve tahakkuk işlemlerine bu Kanunun matrah artırımına ilişkin hükümleri saklı kalmak kaydıyla devam edilir.

2. Bu işlemlerin tamamlanmasından sonra tarh edilen vergilerin %70'i ile hesaplanacak gecikme faizinin %10'unun; ihbarnamenin tebliğ tarihinden itibaren 30 gün içerisinde yazılı başvuruda bulunularak, ihbarnamenin tebliğini izleyen aydan başlamak üzere 6 ayda ve 6 eşit taksitte ödenmesi şartıyla, vergi aslının %30'unun, gecikme faizinin %90'ının ve vergi cezalarının tamamının tahsilinden, vergi aslına bağlı olmayan cezaların kesilmesinden vazgeçilir.

3. İştirak, teşvik ve yardım fiilleri nedeniyle kesilecek vergi ziyai cezalarında, cezaya muhatap olanların, cezanın %20'sini (2) numaralı fıkra da öngörülen süre ve şekilde ödemeleri halinde cezanın kalan % 80'inin tahsilinden vazgeçilir.

4. Mükelleflerin bu madde hükümlerinden yararlanabilmeleri için (2) numaralı fıkra da belirtilen süre ve şekilde ödeme yapmaları ve dava açmamaları şarttır.

5. Bu Kanunun kapsadığı dönemlere ilişkin olarak, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce tamamlandığı halde, bu tarihte ya da bu tarihten sonra vergi dairesi kayıtlarına intikal eden takdir komisyonu kararları ve vergi inceleme raporları üzerine gerekli tarh ve tebliğ işlemleri yapılır. Yapılan tarhiyat üzerine dava açılmaması, (2) ile (3) numaralı fıkralarda öngörülen şekilde belirlenen tutarın, (2) numaralı fıkra da belirtilen süre içerisinde ödenmesi şartıyla bu Kanun hükümlerinden yararlanır.

6. Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Vergi Usul Kanununun tarhiyat öncesi uzlaşma hükümlerine göre uzlaşma talebinde bulunulmuş, ancak uzlaşma günü gelmemiş ya da uzlaşma sağlanamamış olmakla birlikte vergi ve ceza ihbarnameleri mükellefe tebliğ edilmemiş olacaklar için de bu madde hükmü uygulanır.

7. Bu Kanunun 3 üncü maddesi ile bu madde hükmünden yararlananlar, ayrıca Vergi Usul Kanununun uzlaşma, tarhiyat öncesi uzlaşma ve vergi cezalarında indirim hükümlerinden yararlanamazlar.

8. Bu madde hükmüne göre incelemeye başlama; bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce mükellef nezdinde işe başlama tutanağının alınması, mükellefe davet veya defter ve belgelerin istenmesi yazısının tebliğ edilmiş olması, matrah tesisine yönelik tutanak düzenlenmesi ya da defter ve belgelerin incelenmek üzere vergi incelemesine yetkili olanlara ibraz edilmiş olması hallerini kapsar.

Pişmanlıkla ya da kendiliğinden yapılan beyanlar

Madde 6- 1. Bu Kanunun kapsadığı dönemlere ilişkin olarak Şubat 2003 ayı sonuna kadar;

a) Vergi Usul Kanununun 371 inci maddesine göre beyan edilen matrahlar üzerinden tarh ve tahakkuk ettirilen vergilerin tamamı ile hesaplanacak pişmanlık zammının ve kesilen usulsüzlük cezasının ayrı ayrı %10'unun; 6 eşit taksitte Şubat, Nisan, Haziran, Ağustos, Ekim, Aralık 2003 ayları sonuna kadar tamamen ödenmesi şartıyla pişmanlık zammı ve usulsüzlük cezasının kalan %90'ının,

b) Vergi Usul Kanununun 30 uncu maddesinin dördüncü fıkrasına göre kendiliğinden verilen beyannameler üzerinden tarh ve tahakkuk ettirilen vergilerin tamamı ile hesaplanacak gecikme faizinin ve kesilecek vergi cezalarının ayrı ayrı %20'sinin; (a) bendinde belirtilen süre ve şekilde ödenmesi ve dava açılmaması şartıyla, gecikme faizi ile vergi cezalarının %80'inin,

tahsilinden vazgeçilir.

Ancak, bu Kanunun kapsadığı dönemlere ilişkin olarak Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce pişmanlık talebi ile verilip, ödeme yönünden şartların ihlal edildiği beyannameler ile kendiliğinden verilen beyannameler için kesilen ve bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla tebliğ edilmemiş ya da dava açma süresi geçmemiş olan vergi ziyai cezaları, bu fıkranın (b) bendi kapsamında sayılır. Bu durumda, vergilerin tamamı ile gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi ziyai cezalarının %20'sinin (a) bendinde belirtilen süre ve şekilde

ödenmesi, ceza ihbarnamesinin ilk taksit ödeme süresinden sonra tebliğ edilmesi halinde, bu cezanın, ihbarnamenin tebliğini izleyen aydan başlamak üzere 6 ayda 6 eşit taksitte ödenmesi ve dava açılmaması şartıyla gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi ziyai cezalarının kalan %80'inin tahsilinden vazgeçilir.

2. Gelir Vergisi Kanununun 64 üncü maddesine göre vergilendirilen diğer ücret mükelleflerinin; Şubat 2003 ayı sonuna kadar vergi dairelerine başvurarak 2003 takvim yılına ilişkin gelir vergilerini tarh ettirmeleri ve karnelerine işletmeleri kaydıyla önceki dönemlere ilişkin olarak herhangi bir vergi ve ceza aranmaz. Bu mükelleflerden daha önce mükellefiyet kaydını yaptırmamış olanların işe başlama tarihi olarak bu Kanuna göre yaptıkları müracaat tarihi esas alınır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Matrah Artırımı

Gelir ve kurumlar vergisinde matrah artırımı

Madde 7- 1. Gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri vermiş oldukları yıllık beyannamelerinde vergiye esas alınan matrahlarını, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren Şubat 2003 ayı sonuna kadar, 1998 takvim yılı için %40, 1999 takvim yılı için %35, 2000 takvim yılı için %30, 2001 takvim yılı için %20 nispetlerinden az olmamak üzere artırdıkları takdirde, kendileri hakkında artırımda bulunulan yıllar için yıllık gelir ve kurumlar vergisi incelemesi ve bu yıllara ilişkin olarak bu vergi türleri için daha sonra başka bir tarhiyat yapılmaz.

2. Gelir vergisi mükelleflerinin; artırımda bulunmak istedikleri yıl ile ilgili olarak vermiş oldukları gelir vergisi beyannamelerinde zarar beyan edilmiş ya da hiç beyanname verilmemiş olması halinde, vergilendirmeye esas alınacak matrah; 1998 takvim yılı için 3.000.000.000 liradan, 1999 takvim yılı için 4.000.000.000 liradan, 2000 takvim yılı için 5.000.000.000 liradan, 2001 takvim yılı için 6.000.000.000 liradan az olamaz. Ancak geliri sadece gayrimenkul sermaye iradından oluşan gelir vergisi mükellefleri için vergilendirmeye esas alınacak matrah, ilgili yıllar için belirlenmiş tutarın 1/5'i olarak dikkate alınır. Bu fıkranın uygulamasında ilgili yıllar itibarıyla gayrimenkul sermaye iratları için belirlenen istisna tutarları dikkate alınmaz.

3. Basit usulde vergilendirilen gelir vergisi mükelleflerinden 1999, 2000 ve 2001 takvim yıllarına ilişkin yıllık gelir vergisi beyannamesini bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce vermiş olanlar hakkında bu yıllara ilişkin olarak yıllık gelir vergisi incelemesi ve tarhiyat yapılmaz. Bu mükelleflerin belirtilen yıllarla ilgili olarak hiç beyanname vermemiş olmaları halinde, bu hükümden yararlanabilmeleri için vergilendirmeye esas olmak üzere asgari; 1999 takvim yılı için 600.000.000 lira, 2000 takvim yılı için 900.000.000 lira, 2001 takvim yılı için 1.200.000.000 lira matrah beyan etmeleri zorunludur.

4. Kurumlar vergisi mükelleflerinin; artırımda bulundukları yıla ilişkin olarak daha önce vermiş oldukları beyannamelerinde zarar beyan etmiş olmaları veya beyanname vermemiş olmaları halinde, vergilendirmeye esas alınacak matrahlar ile (1) numaralı fıkra göre artırdıkları matrahlar 1998 takvim yılı için 9.000.000.000 liradan, 1999 takvim yılı için 12.000.000.000 liradan, 2000 takvim yılı için 15.000.000.000 liradan, 2001 takvim yılı için 18.000.000.000 liradan az olamaz.

5. Bu madde hükmüne göre artırılan matrahlar, %30 oranında vergilendirilir. Bu matrahlar üzerinden ayrıca herhangi bir vergi, fon payı ve eğitime katkı payı alınmaz.

6. Kurumlar vergisi mükelleflerinin verdikleri yıllık beyannamede kurum kazancından indirilen ve Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendine göre gelir vergisi tevkifatına tabî tutulmuş olan kazanç ve iratlarının da bulunması halinde, (1)

numaralı fıkra da belirtilen vergi incelemesine ve tarhiyata muhatap olmamaları için bu kazanç ve iratlar üzerinden tevkif edilen vergilerin, ait olduğu yıla ilişkin olarak (1) numaralı fıkra da belirtilen nispetlerde artırılarak ödenmesi şarttır.

7. Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinde yer alan vergi tevkifatına tabi kazanç ve iratların muhtasar beyanname ile beyan edilmemiş olması halinde, kurumlar vergisi mükelleflerinin bu yıllara ilişkin olarak vergi incelemesine ve tarhiyata muhatap olmamaları için; bu kazanç ve iratlara ait tevkifat matrahlarını, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih ile Şubat 2003 ayı sonuna kadar, (4) numaralı fıkra da belirtilen asgari matrahın %50'sinden az olmamak şartıyla beyan etmeleri ve beyan edilen bu matrahlar için 1998 yılı ile ilgili olarak %21, 1999 yılı ile ilgili olarak %20, 2000 yılı ile ilgili olarak %19 ve 2001 yılı ile ilgili olarak %18 nispetinde vergilendirilmeleri şarttır.

8. (6) ve (7) numaralı fıkralarda yer alan hükümlerden yararlanarak artırımda veya beyanda bulunan mükelleflerin, bu yıllara ilişkin olarak vergi incelemesi ve tarhiyata muhatap olmamaları için, ilgili yıllarda vergiye esas alınan kurumlar vergisi matrahlarını da (4) numaralı fıkra da belirtilen tutarlardan az olmamak üzere (1) numaralı fıkra da belirtilen nispetlerde artırmaları şarttır.

9. (7) numaralı fıkra hükmünden yararlanarak beyanname veren mükellefler hakkında bu fiilleri için Vergi Usul Kanununun usulsüzlük cezalarına ilişkin hükümleri uygulanmaz.

10. Gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinin bu madde hükmünden yararlanarak beyan ettikleri matrahları artırmaları halinde, daha önce tevkif yoluyla ödemiş oldukları vergiler, artırılan matrahlar üzerinden hesaplanan vergilerden mahsup edilmez.

11. Gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinin matrah artırımında bulundukları yıllara ait zararların %50'si, 2002 ve izleyen yıllar karlarından mahsup edilmez.

12. İstisna ve indirimler nedeniyle gelecek yıllarda matrahtan indirim konusu yapılabilecek tutarlar ile geçmiş yıl zararları bu madde hükmüne göre artırılan matrahlardan indirilemez.

13. Matrah artırımında bulunan mükelleflerin yıllık gelir ve kurumlar vergisine mahsuben daha önce tevkif yoluyla ödemiş oldukları vergilerin, mahsup ya da nakden iadesi ile ilgili taleplerine ilişkin inceleme ve tarhiyat hakkı saklıdır.

Katma değer vergisinde artırım

Madde 8- 1. Katma değer vergisi mükelleflerinin; her bir vergilendirme dönemine ilişkin olarak verdikleri (ihtirazi kayıtlı verilenler dahil) beyannamelerindeki hesaplanan katma değer vergisinin yıllık toplamı üzerinden 1998, 1999, 2000 ve 2001 yılları için ayrı ayrı %3 oranında hesaplanacak katma değer vergisini, Şubat 2003 ayı sonuna kadar ödemeyi kabul etmeleri halinde, bu mükellefler nezdinde sözkonusu vergiyi ödemeyi kabul ettikleri yıllara ait vergilendirme dönemleri ile ilgili olarak katma değer vergisi incelemesi ve tarhiyat yapılmaz.

2. Vergilendirme dönemi aylık olan katma değer vergisi mükelleflerince, artırımda bulunulmak istenilen yıl içinde;

a) Verilmesi gereken katma değer vergisi beyannamelerinden, en az 3 döneme ait olanlarının verilmiş olması halinde, bu yıla ait dönemlerden verilmiş olan beyannamelerdeki hesaplanan katma değer vergisi tutarlarının ortalaması 1 yıla iblağ edilerek, artırıma esas olmak üzere yıllık hesaplanan katma değer vergisi tutarı bulunur ve bu tutarın %3'ü katma değer vergisi olarak ödenir.

b)* Hiç beyanname verilmemiş ya da 1 veya 2 döneme ilişkin beyanname verilmiş olması veya vergiye tabi işlemlerin iade hakkı doğurmayan ve vergiden istisna edilmiş işlemlerden oluşması nedeniyle hesaplanan vergi bulunmaması halinde, ilgili yıl için gelir veya kurumlar vergisi matrah artırımında bulunulmuş olması şartıyla artırılan matrah üzerinden %15 oranında hesaplanacak katma değer vergisini ödemek suretiyle bu maddeden yararlanılır.

3. Vergilendirme dönemi 3 aylık olan katma değer vergisi mükelleflerinin, yıllık asgari artırım tutarı; hiç beyanname vermemiş olmaları halinde (2) numaralı fıkranın (b) bendinde belirtilen esaslar çerçevesinde, beyanname vermiş olmaları halinde ise aynı fıkranın (a) bendinde belirtilen esaslar çerçevesinde belirlenir.

4. Katma değer vergisi mükelleflerinin artırımda bulunmak istedikleri yıl içinde işe başlamaları ya da işi bırakmaları halinde faaliyette bulunulan vergilendirme dönemleri için bu maddede belirtilen esaslar çerçevesinde artırımda bulunulur.

5. Mükelleflerin artırımda bulunmak istedikleri yıl içinde bulunan vergilendirme dönemlerine ilişkin olarak, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılp kesinleşen tarhiyatlar ilgili dönem beyanı ile birlikte dikkate alınır.

6. Basit usulde vergilendirilen gelir vergisi mükellefleri hakkında (1) numaralı fıkra da belirtilen yıllardaki vergilendirme dönemlerine ilişkin olarak katma değer vergisi incelemesi ve tarhiyat yapılmaz.

7. Artırımda bulunulan yıllarla ilgili olarak kendileri hakkında sonraki dönemlere devreden indirilebilir katma değer vergileri ve ihraç kaydıyla teslimlerden veya iade hakkı doğuran işlemlerden doğan tecil-terkin ve nakden ya da mahsuben iade işlemleriyle sınırlı olmak üzere, inceleme ve tarhiyat hakkı saklıdır.

8. Bu madde hükmüne göre ödenen katma değer vergisi, gelir veya kurumlar vergisi matrahlarının tespitinde gider veya maliyet unsuru olarak nazara alınmaz, ödenmesi gereken katma değer vergilerinden indirilmez veya herhangi bir şekilde mahsup ve iade edilmez.

Matrah artırımına ilişkin ortak hükümler

Madde 9- 1. Bu Kanunun 7 ve 8 inci maddelerine göre;

a) Hesaplanan gelir, kurumlar ve katma değer vergilerinin; Şubat, Nisan, Haziran, Ağustos, Ekim, Aralık 2003 ayları ile Şubat, Nisan, Haziran 2004 ayları sonuna kadar 9 eşit taksitte ödenmesi şarttır. Bu vergilerin Kanunda belirtilen şekilde ödenmemesi halinde, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesine göre gecikme zammıyla birlikte takip ve tahsiline devam olunur.

b) Hesaplanarak ödenen vergiler, gelir veya kurumlar vergisi matrahlarının tespitinde gider olarak kabul edilmez, indirim, mahsup ve iade konusu yapılmaz.

c) Artırılan matrahlar nedeniyle geçici vergi hesaplanmaz ve tahsil olunmaz.

d) Matrah artırımında bulunulması, Vergi Usul Kanununun defter ve belgelerin muhafaza ve ibrazına ilişkin hükümlerinin uygulanmasına engel teşkil etmez.

2. Defter ve belgeleri üzerinde daha önce vergi incelemesi yapılmış olan mükellefler, diledikleri takdirde vergi incelemesi yapılan yıllar için de artırımda bulunabilirler.

3. Bu Kanuna göre matrah artırımında bulunulması, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce başlanılmış olan vergi incelemeleri ile takdir işlemlerine engel teşkil etmez. Ancak, matrah

artırımında bulunan mükellefler hakkında başlatılan vergi incelemeleri ve takdir işlemlerinin, bu Kanunun 7 nci maddesinin (13) numaralı, 8 inci maddesinin (7) numaralı fıkra hükümleri saklı kalmak kaydıyla bu Kanunun yürürlüğe girdiği ayı izleyen ayın başından itibaren 3 ay içerisinde sonuçlandırılmaması halinde bu işlemlere devam edilmez. Bu süre içerisinde sonuçlandırılan vergi incelemeleri ile ilgili tarhiyat öncesi uzlaşma talepleri dikkate alınmaz. İnceleme veya takdir sonucu tarhiyata konu matrah farkı tespit edilmesi halinde, inceleme raporları ile takdir komisyonu kararlarının vergi dairesi kayıtlarına intikal ettiği tarihten önce matrah artırımında bulunmuş olması şartıyla, inceleme ve takdir sonucu bulunan matrah farkı, bu Kanunun 7 ve 8 inci madde hükümleri ile birlikte değerlendirilir. İnceleme ve takdir işlemlerinin sonuçlandırılmasından maksat, inceleme raporları ve takdir komisyonları kararlarının vergi dairesi kayıtlarına intikal ettirilmesidir.

4. İdarenin artırımda bulunulmayan yıllar veya dönemler için vergi incelemesi yapma hakkı saklıdır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Stok Beyanları

İşletmede mevcut olduğu halde kayıtlarda yer almayan mallar

Madde 10- 1. Gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri (adi, kolektif ve adi komandit şirketler dahil); işletmelerinde mevcut olduğu halde kayıtlarında yer almayan emtia, makine, teçhizat ve demirbaşlarını kendilerince veya bağlı oldukları meslek kuruluşunca tespit edilecek rayiç bedel ile bu Kanunun yürürlüğe girdiği ayı izleyen üçüncü ayın son iş gününe kadar bir envanter listesi ile vergi dairelerine bildirmek suretiyle defterlerine kaydedebilirler. Bu suretle beyan edilen kıymetlerin satılması halinde satış bedeli bunların deftere kaydedilen bedelinden düşük olamaz. Bildirime dahil edilen varlıklar için amortisman ayrılmaz.

2. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu madde hükümleri uyarınca aktiflerine kaydettikleri emtia için ayrı; makine, teçhizat ve demirbaşlar için ayrı olmak üzere özel karşılık hesabı açarlar. Emtia için ayrılan karşılık, ortaklara dağıtılması veya işletmenin tasfiye edilmesi halinde sermayenin unsuru sayılır ve vergilendirilmez. Makine, teçhizat ve demirbaşlar envantere kaydedilir ve ayrılan karşılık birikmiş amortisman addolunur. İşletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler ise söz konusu emtiayı defterlerinin gider kısmına satın alınan mal olarak kaydederler.

3. Bu madde uyarınca beyan edilen makine, teçhizat ve demirbaşlar ile genel orana tabi emtianın bedeli üzerinden %10 oranı, diğer emtianın bedeli üzerinden bu emtianın tabi olduğu oranların yarısı esas alınarak katma değer vergisi hesaplanır ve ayrı bir beyanname ile sorumlu sıfatıyla beyan edilerek, beyanname verme süresi içinde ödenir. Makine, teçhizat ve demirbaşlar üzerinden ödenen bu vergi hesaplanan katma değer vergisinden indirilemez. Emtia üzerinden ödenen vergi genel esaslara göre indirilir. Bu emtia, makine, teçhizat ve demirbaşlar için 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinin (2) numaralı fıkrası hükmü uygulanmaz.

Kayıtlarda yer aldığı halde işletmede mevcut olmayan mallar

Madde 11- Gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri (adi, kolektif ve adi komandit şirketler dahil), kayıtlarında yer aldığı halde işletmelerinde mevcut olmayan mallarını, bu Kanunun yürürlüğe girdiği ayı izleyen üçüncü ayın son iş gününe kadar, aynı nev'iden mallara ilişkin cari yıl kayıtlarına göre tespit edilen gayrisafi kar oranını dikkate alarak faturalamak ve her türlü vergisel yükümlülüklerini yerine getirmek suretiyle kayıt ve beyanlarına intikal ettirebilirler. Gayrisafi kar oranının cari yıl kayıtlarına göre tespit edilemediği hallerde mükellefin bağlı olduğu meslek odalarının belirleyeceği oranlar esas alınır. Bu madde hükmünün uygulanmasına ilişkin olarak geçmişe yönelik vergi cezası ve gecikme faizi uygulanmaz. Yılı içerisinde ödenmesi gereken vergilerin, ödeme sürelerinde değişiklik yapmaya Maliye Bakanlığı yetkilidir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli Hükümler

Kaçakçılık suçlarına ilişkin cezaların uygulanmayacağı haller

Madde 12 - 1. Vergi Usul Kanununun 359 uncu maddesinde sayılan kaçakçılık suçlarını 31/10/2002 tarihinden önce işleyenler hakkında Cumhuriyet Savcılıklarına suç duyurusunda bulunulmaz, suç duyurusunda bulunulmuş olup soruşturma aşamasında bulunanlar için takibat yapılmaz, açılmış bulunan kamu davaları ortadan kaldırılır ve kesinleşmiş mahkumiyet kararları infaz edilmez.

2. Anılan Kanunun 359 uncu maddesinin (b) fıkrasının (1) numaralı bendindeki “Defter, kayıt ve belgeleri yok edenler veya defter sahifelerini yok ederek yerine başka yapraklar koyanlar veya hiç yaprak koymayanlar veya belgelerin asıl veya suretlerini tamamen veya kısmen sahte olarak düzenleyenler”, (2) numaralı bendindeki “belgeleri sahte olarak basanlar” hakkında (1) numaralı fıkra hükümleri uygulanmaz ve bahsi geçenler bu Kanunun 5, 6, 7 ve 8 inci madde hükümlerinden yararlanamaz.

3. İşlenen kaçakçılık suçlarından dolayı vergi ziyana sebebiyet verildiği hallerde, (1) numaralı fıkra hükümlerinden yararlanılabilmesi için; salınan vergi ve kesilen cezalar ile gecikme faizi ve zamlarının, bu Kanunun yürürlüğünden önce ya da bu Kanun-hükümlerinden yararlanılmak suretiyle öngörülen süre ve tutarda tamamen ödenmiş olması ve bunlara karşı idari yargı yerlerinde dava açılmaması veya açılan davalardan vazgeçilmesi şarttır.

Ecrimisil ve bazı alacaklara ilişkin hükümler

Madde 13- 1. 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 75 inci maddesi ile 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna göre tahsili öngörülen ecrimisillerden, vadesi 31/10/2002 tarihinden önce olduğu halde bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş bulunanların tamamı ile bunlara bağlı gecikme zamlarının %20'sinin; 6 eşit taksitte Şubat, Nisan, Haziran, Ağustos, Ekim, Aralık 2003 ayları sonuna kadar ödenmesi, dava açılmaması veya açılmış davalardan vazgeçilmesi şartıyla gecikme zamlarının kalan %80'inin tahsilinden vazgeçilir.

2. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmesi gerektiği halde ödenmemiş bulunan ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun kapsamına giren, Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerince tahsil edilen ve tutarı 200.000.000 lirayı aşmayan trafik para cezaları ile tutarı 100.000.000 lirayı aşmayan diğer para cezalarının tahsilinden vazgeçilir.

3. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla tahsil edilebilir hale geldiği halde ödenmemiş bulunan 30/6/1934 tarihli ve 2548 sayılı Ceza Evleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkumlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanuna göre doğan yiyecek bedellerinin ve bunlara ilişkin gecikme zamlarının tahsilinden vazgeçilir.

4. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 41 inci maddesine istinaden vergi tahsilatı yetkisi verilen bankalar ile postaneler adına uygulanan gecikme zamları ile ilgili kuruluşların sorumluları adına hesaplanan %10 nispetindeki cezaların tahsilinden vazgeçilir.

Belli tutarın altındaki alacakların terkin

Madde 14 - 31/10/2002 tarihinden önce vadesi geldiği halde ödenmemiş bulunan, Devlete ait olup Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerince tahsil edilen ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun kapsamına giren her bir alacığın türü, dönemi,

asılları ayrı ayrı dikkate alınmak suretiyle tutarı 10.000.000 lirayı aşmayan asli alacakların ve tutarına bakılmaksızın bu asıllara bağlı fer'i alacakların, asli ödenmiş fer'i alaklardan tutarı 20.000.000 lirayı aşmayanların tahsilinden vazgeçilir.

Kamu kuruluşlarının taksitleri

Madde 15 - Özelleştirme kapsamına alınan kuruluşlar dahil 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine tabi iktisadi devlet teşekkülleri, kamu iktisadi kuruluşları, bunların müesseseleri, bağlı ortaklıkları, iştirakleri ile büyükşehir belediyeleri, belediyeler, il özel idareleri, bunlara ait tüzel kişiler veya bunlara bağlı müstakil bütçeli ve kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşlar, bu Kanun hükümlerine göre ödeyecekleri tutarları ilk taksit Şubat 2003 ayından başlamak üzere 24 ayda 24 eşit taksitte öderler.

Büyükşehir belediyeleri, belediyeler, il özel idareleri, bunlara ait tüzel kişilerin veya bunlara bağlı müstakil bütçeli ve kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşların bu Kanuna göre ödeyecekleri taksit tutarları, 2/2/1981 tarihli ve 2380 sayılı, 27/6/1984 tarihli ve 3030 sayılı kanunlar uyarınca kendilerine verilen paylardan ilgisine göre Maliye Bakanlığı veya İller Bankası tarafından kesilerek belirlenecek hesaplara nakden veya hesaben ödenir. Yapılacak kesintinin taksit tutarını karşılamaması halinde eksik kalan tutar, izleyen ilk taksit ayında mükellef tarafından faiz uygulanmaksızın nakden ödenir.

Süresinde ödenmeyen taksitler

Madde 16- 1. Bu Kanuna göre ödenmesi gereken taksitlerin ödenmemesi ya da eksik ödenmiş olması halinde, ödenmemiş olan tutarların son taksit ödeme süresi sonuna kadar; ödenmeyen ya da eksik ödenen kısmın son taksite ait olması halinde ise bu tutarın son taksiti izleyen ayın sonuna kadar ödenmeyen kısım ile birlikte her ay için ayrı ayrı %10 fazlası ile ödenmesi şartıyla bu Kanun hükümlerinden yararlanır.

2. Bu Kanun kapsamına giren alacakların (1) numaralı fıkrada belirtilen şekilde tamamen ödenmemiş olması halinde mükellefler ödedikleri tutar kadar bu Kanun hükümlerinden yararlanırlar.

ALTINCI BÖLÜM

Gümrük Vergi ve Cezaları

Gümrük vergisi ve cezalara ilişkin hükümler

Madde 17- 1. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar gerek mülga 19/7/1972 tarihli ve 1615 sayılı Gümrük Kanunu, gerekse 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununa göre tahakkuku kesinleştiği halde tamamen ya da kısmen ödenmemiş gümrük vergilerinin aslının tamamının ve bu asla bağlı olarak 1615 sayılı Gümrük Kanununun 146 ve 149 uncu, 4458 sayılı Gümrük Kanununun 234 ve 238 inci maddeleri uyarınca kesilen veya kesilecek para cezalarının kanuni miktarları ile uygulanacak gecikme zammı veya faizlerin % 20'sinin bu Kanunun yürürlük tarihinden itibaren 2 ay içinde ödenmesi halinde kalan % 80'inin tahsilinden vazgeçilir. Bu hüküm, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte vergi yükümlülüğü doğmuş bulunan; itiraz süresi geçmemiş olan veya bu tarihten sonra tebliğ edilip de ihtilaf yaratılmayan ve tebliğ tarihinden itibaren 2 ay içinde ödenecek olan vergilere ilişkin para cezaları için de uygulanır.

2. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar gerek mülga 1615 sayılı Gümrük Kanunu, gerekse 4458 sayılı Gümrük Kanununa göre idari itiraz mercileri veya yargı organları nezdinde ihtilafı hale gelmiş gümrük vergilerinin aslının tamamının ve bu asla bağlı olarak 1615 sayılı Gümrük Kanununun 146 ve 149 uncu, 4458 sayılı Gümrük Kanununun 234 ve 238 inci maddeleri uyarınca kesilen veya kesilecek para cezalarının kanuni miktarları ile uygulanacak

gecikme zammı veya faizlerin % 30'unun bu Kanunun yürürlük tarihinden itibaren 2 ay içinde ihtilaftan vazgeçilmek kaydıyla ödenmesi halinde kalan % 70'inin tahsilinden vazgeçilir.

3. Bu Kanunun yürürlük tarihine kadar 4458 sayılı Gümrük Kanunu hükümlerine aykırı olarak işlenmiş fiiller nedeniyle aynı Kanunun 235, 236, 237 ve 241 inci maddeleri uyarınca alınması gereken para cezalarının % 30'unun bu Kanunun yürürlük tarihinden itibaren 2 ay içerisinde ödenmesi halinde kalan % 70'inin tahsilinden vazgeçilir.

4. 1972 Konteynerlerle İlgili Gümrük Sözleşmesi çerçevesinde 29/7/1998 tarihinden önce yurda geçici olarak ithal edilen konteynerlerden 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (8) sayılı tarife kapsamında yer alan ve bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş bulunan ithal talep harcı tahsilatından vazgeçilir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Son Hükümler

İade edilmeyecek alacaklar

Madde 18- 1. Bu Kanun kapsamında yapılan ödemeler red, iade ve mahsup edilmez.

2. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılan ödemeler ile 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 48 inci maddesine göre tahsil edilen tecil faizlerinin bu Kanun hükümlerine dayanılarak red ve iadesi yapılmaz. Ancak, bu Kanunun 3 üncü maddesinin uygulamasına ilişkin olarak dava konusu olan tarhiyatlara karşılık bu Kanunun yürürlük tarihinden önce ödeme yapılmış olması halinde, ödenen bu tutarlar vergi mahkemesinde devam eden davalar için bu maddeden yararlanılmak üzere yapılan başvurular ile vergi mahkemesince verilmiş terkin kararları üzerine nakden ya da mahsuben iade edilebilir.

Yetki

Madde 19 - Maliye Bakanlığı, bu Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ve bu Kanundan yararlanmak isteyen mükelleflere başvuru süresi tespit etmeye yetkilidir.

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR ve KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/414

Yürürlük

Madde 20 - Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 21 - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

Abdullah Gül

ABDULLAH GÜL
BAŞBAKAN

<i>A. ŞENER</i> A. ŞENER Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	<i>M.A. ŞAHİN</i> M.A. ŞAHİN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	<i>E. YALÇINBAŞI</i> E. YALÇINBAŞI Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	<i>M. AYDIN</i> M. AYDIN Devlet Bakanı
<i>B. ATALAY</i> B. ATALAY Devlet Bakanı	<i>A. BABAÇAN</i> A. BABAÇAN Devlet Bakanı	<i>K. TÜZMEN</i> K. TÜZMEN Devlet Bakanı	<i>C. ÇİÇEK</i> C. ÇİÇEK Adalet Bakanı
<i>V. GÖNÜL</i> V. GÖNÜL Mül. Savunma Bakanı	<i>A. AKSU</i> A. AKSU İçişleri Bakanı	<i>K. AKIŞ</i> K. AKIŞ Dışişleri Bakanı	<i>K. UNAKITAN</i> K. UNAKITAN Maliye Bakanı
<i>E. MUMCU</i> E. MUMCU Millî Eğitim Bakanı	<i>Z. ERGİTEN</i> Z. ERGİTEN Bayındırlık ve İşler Bakanı	<i>R. AKDAĞ</i> R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	<i>B. YILDIRIM</i> B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
<i>S. GÜLLÜ</i> S. GÜLLÜ Tarım ve Köyler Bakanı	<i>M. BAŞEĞİOĞLU</i> M. BAŞEĞİOĞLU Çalışma ve Sos. G. v. Bakanı	<i>A. COŞKUN</i> A. COŞKUN Sanayi ve Ticaret Bakanı	<i>M. H. GÜLER</i> M. H. GÜLER Eh. ve Tab. Kay. Bakanı
<i>H. ÇELİK</i> H. ÇELİK Kültür Bakanı	<i>O. AKSİT</i> O. AKSİT Turizm Bakanı	<i>O. PEPE</i> O. PEPE Orman Bakanı	<i>I. SÜTLÜOĞLU</i> I. SÜTLÜOĞLU Çevre Bakanı

Dosya No.

101- 580